

بررسی اثر محیط کشت پایه و تیمار هورمونی بر شاخه‌زایی گل محمدی

فاطمه قلیزاده^۱، خدیجه کیارستمی^۲
زهرا ناظم بکائی^۳

تاریخ دریافت: ۸۹/۲/۲۲

تاریخ تصویب: ۸۹/۶/۶

چکیده

گل محمدی^۴ از نظر اقتصادی یکی از مهم‌ترین گیاهان دارویی و معطر در ایران است. این گیاه به طور معمول با روش غیرجنسی (جوانه‌زدن، بندرافشانی، قلمه‌زدن، بن شاخه و ...) تکثیر می‌شود. تکثیر گل محمدی به طور معمول، به دلیل عدم تشکیل ریشه‌های نابه جا به سختی انجام می‌شود. کشت درون‌شیشه‌ای روش جایگزینی برای تکثیر رویشی (غیرجنسی) پایه‌های اصلاح شده این گیاه است. برای این کار، قطعات تک‌گره شاخه‌های جوانه‌دار جانبی از بوته‌ها جدا شدند.

جدا کشت‌های تک‌گره به طور سطحی با هیپوکلریت سدیم ۱/۲٪، به مدت ۱۵ دقیقه سترون شدند و بر محیط‌های کشت موراشیگ و اسکوگ (MS و Lepoivre و Quoirin) قرار گرفتند. در مرحله شاخه‌زایی، اثر هورمون‌های کیتین (Kin) و بتزیل آمینو پورین (QL) بررسی شد. در این مرحله محیط کشت QL بر MS برتری داشت. بهترین ترکیب (BAP) تنظیم کننده رشد، در این مرحله با غلظت ۵ میلی گرم در لیتر و Kin با غلظت ۱/۵ میلی گرم در لیتر بود.

واژه‌های کلیدی: تنظیم کننده‌های رشد، ریزازدیادی، شاخه‌زایی، گل محمدی.

۱. دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه الزهرا، تهران، مسئول مکاتبه با مجله، fatimasaba100@yahoo.com

۲. دانشگاه الزهرا، گروه زیست شناسی

۳. دانشگاه الزهرا، گروه زیست شناسی

مقدمه

گونه‌های رز شرح داده شده است. با این حال گزارش‌های کمی درباره گل محمدی در دسترس است. برخی از این گزارش‌ها عبارت‌اند از: اثر منابع مختلف نور و عامل ژل‌ساز، Kumar و همکاران، ۲۰۰۳؛ بررسی غاظت‌های مختلف *BAP* (بنزیل آمینو پورین) و *IBA* (این‌دول بوتیریک اسید)، Jabbarzadeh و Khsh-Khui، ۲۰۰۵؛ بررسی غاظت‌های مختلف *BAP* در ژنتوتیپ‌های آذربایجان شرقی و غربی (عباس قمری زارع و همکاران، ۱۳۸۵)؛ بررسی غاظت‌های مختلف *NAA* و *BAP* (فتانن استیک اسید) و *GA3* (جیبریلیک اسید) در کولتیوارهای قمصر و آذران (کافی و همکاران، ۱۳۸۳).

با وجود این تحقیقات هنوز درصد موفقیت پایین است و تکثیر در همه ژنتوتیپ‌ها انجام نشده است. بیشتر نمونه‌های کشت‌شده پتانسیل شاخه‌زایی بالایی ندارند و شاخه‌های تشکیل شده در زمان کوتاهی زرد می‌شود و از بین می‌روند. به دلیل این که ریزازدیادی این گیاه در مرحله شاخه‌زایی با مشکلات زیادی همراه است، در این پژوهش اثر محیط‌های کشت پایه و تیمارهای هورمونی بر شاخه‌زایی گل محمدی بررسی شده است.

مواد و روش‌ها

شاخه‌های دارنده جوانه جانبی از پایه‌های بالغ گل محمدی کاشته شده در محوطه دانشگاه الزهرا جمع‌آوری و به آزمایشگاه برده شد. پس از حذف خارها و برگ‌ها، ساقه‌ها به قطعه‌های ۱ سانتی‌متری حاوی

گل محمدی یکی از مهم‌ترین رزهای معطر است. ارزش اقتصادی این گیاه به دلیل انسان‌بالارزش آن است که در گلبرگ‌های آن ساخته و ذخیره می‌شود (Komova, et al. 1994). این انسان از نظر پزشکی خاصیت تقویت اعصاب دارد که برای درمان افسردگی و اضطراب به کار می‌رود (McCown, et al., 1982). عصاره محلول در آب و مثانول انسان گل محمدی کار کرد ضد ویروس HIV (ایدز) دارد و از فعالیت پروتازهای ویروسی جلوگیری می‌کند.

در این گیاه دوره کوتاه گل‌دهی، بهره‌وری را کاهش می‌دهد. بسیاری از انواع رز، مانند گل محمدی با روش‌های غیر جنسی قلمه، پیوند و پاجوش تکثیر می‌شوند؛ اما این روش‌ها علاوه بر زمان بری با مشکلاتی، همچون تشکیل تعداد کم ریشه‌های نابه‌جا در قلمه‌ها روبه‌رویند. امروزه روش‌های جدید، مانند ریزازدیادی جایگزین روش‌های تکثیر سنتی شده‌اند و بسیاری از گونه‌های زراعی، زینتی و دارویی از این راه تکثیر می‌شوند. در این روش گیاهان در مدت کوتاهی تکثیر می‌شوند و گیاهچه‌های جوان در هر موقع از سال در دسترس‌اند. ریزازدیادی روشی مناسب برای تکثیر گیاهان اصلاح شده است؛ زیرا از این راه صفات جدید ایجاد شده، دست نخورده و با اندکی تنوع به نسل بعد منتقل می‌شود (Mahmood, et al. 1996). با این روش احتمال ایجاد ژنتوتیپ‌هایی از این گیاه هست که بتوانند زمان طولانی‌تری گل داشته باشند. جنبه‌های گوناگونی از سیستم‌های کشت بافت برای

تیمارها در چهار تکرار و هر تکرار با ۵ ریزنمونه در قالب طرح پایه بلوک‌های کاملاً تصادفی انجام شد. تجزیه واریانس و مقایسه میانگین‌ها با استفاده از نرم‌افزار SPSS و آزمون چنددامنه‌ای دانکن انجام شد.

نتایج

تجزیه واریانس صفات موضوع مطالعه نشان داد که از نظر رشد طولی، ضریب افزایش، تعداد برگ و طول برگ تفاوت معنی‌داری بین دو محیط کشت MS و QL مشاهده می‌شود؛ ($p < 0.05$)، (جدول ۱). مقایسه میانگین صفات موضوع مطالعه نشان می‌دهد که بیشترین ضریب افزایش، رشد طولی، تعداد برگ و طول برگ در تیمار ۵ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر Kin در محیط QL به دست آمد. (جدول شماره ۲ و اشکال ۱ و ۲). در محیط کشت MS نیز بیشترین رشد طولی، ضریب افزایش و همچنین تعداد برگ در تیمار ۵ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر Kin به دست آمد و این نتیجه، نشان داد که این تیمار هورمونی در هر دو محیط کشت MS و QL، تیمار مناسبی در تکثیر شاخه در گل محمدی است (جدول شماره ۲). با مقایسه دو محیط MS و QL مشخص شد که رشد طولی، ضریب افزایش، تعداد برگ و طول برگ در محیط QL بهتر است (جدول شماره ۲ و شکل‌های ۱ و ۲). بر اساس این نتایج، این محیط به همراه تیمار هورمونی ۵ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۱/۵ میلی‌گرم در لیتر Kin برای ریازادیابی گل محمدی توصیه می‌شود.

جوانه جانی تقسیم شد و تحت تأثیر تیمارهای مختلف سترون‌سازی قرار گرفتند. نشست و شوی اولیه نمونه‌ها با استفاده از آب و مایع ظرف‌شویی به مدت ۱۰ دقیقه انجام شد و سپس نمونه‌ها به مدت ۲۰ دقیقه زیر آب جاری قرار گرفتند. نمونه‌ها پس از شست و شو، به مدت ۳۰ ثانیه در اتانول ۷۰٪ قرار گرفتند و پس از قرار گیری به مدت ۱۵ دقیقه در هیپوکلریت سدیم ۱/۲٪ استریل شده، سه تا چهار بار با آب مقطر استریل شست و شو داده شدند.

پنج قطعه جداکشت در ظروف کشت حاوی ۲۰ میلی‌لیتر از محیط‌های کشت MS (موراشیگ و اسکوگ) و QL (Quoirin و Lepoivre) بدون هورمون قرار گرفتند. پس از بررسی برهم‌کنش غلظت‌های مختلف تنظیم کننده‌های رشد با شاخص‌های مورد نظر، بهترین ترکیب تنظیم کننده‌های رشد برای ادامه کار انتخاب شد.^۱ پس از سه هفته، شاخه‌ها به محیط‌های کشت با غلظت‌های متفاوت تنظیم کننده‌های رشد انتخاب شده، شامل BAP (۳ و ۵ میلی‌گرم در لیتر) و Kin (۱، ۱/۵ و ۲ میلی‌گرم در لیتر) به طور توأم منتقل شد و طول شاخه، ضریب افزایش (تعداد شاخه تقسیم بر تعداد ریزنمونه)، تعداد برگ و طول آن بررسی شد.

نمونه‌ها در اتاق رشد و فتوپریود ۱۶ ساعت روشنایی با دمای 25 ± 2 درجه سانتی‌گراد و ۸ ساعت تاریکی با دمای 19 ± 2 درجه سانتی‌گراد با شدت نور ۴۰۰۰ لوکس نگه‌داری شدند. واکشت نمونه‌ها هر چهار هفته یک‌بار انجام شد. پس از سه مرحله واکشت، نتایج نهایی از نظر آماری بررسی شد. تمام

۱. به دلیل زیادبودن داده‌ها از آوردن آن‌ها در مقاله خودداری شد.

جدول شماره ۱. آنالیز واریانس اثر متقابل نوع محیط کشت و غلظت هورمون بر صفات موضوع مطالعه در قطعه‌های جداکش گره با جوانه جانبی منتقل شده به محیط دارندۀ سیتوکینین

میانگین مربوطات					درجه آزادی	منبع تغییرات
طول برگ (سانتی‌متر)	تعداد برگ	ضریب ازدیاد	رشد طولی (سانتی‌متر)			
۱۲/۲۲**	۶۳۰/۲۱ **	۳۲/۰۳**	۱۳/۷۴**	۱		محیط کشت
۱/۲۱*	۲۶/۹۱ ns	۷/۱۶**	۶/۷۷**	۲		تیمار هورمونی
۰/۷۶ ns	۴۰۷/۳۱ **	۱۹/۱۱**	۳/۸۹**	۲		تیمار هورمون × محیط کشت
۰/۲۷	۰/۳۴	۰/۳۰	۰/۲۲			ضریب تغییرات (%CV)

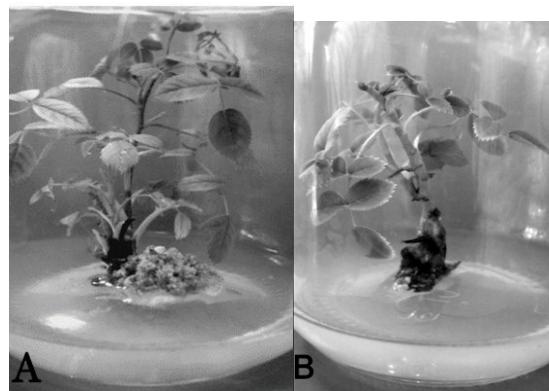
**، * و ns به ترتیب بیانگر معنی دار بودن در سطح ۱٪، ۵٪ و معنی دار نبودن است.

جدول شماره ۲. اثر محیط‌های کشت مختلف بر رشد طولی، ضریب ازدیاد، تعداد و طول برگ به دست آمده از قطعه‌های

جداکش گره و اجد جوانه جانبی (گروه‌بندی داده‌ها بر اساس آزمون دانکن (P<0/05) انجام شده است).

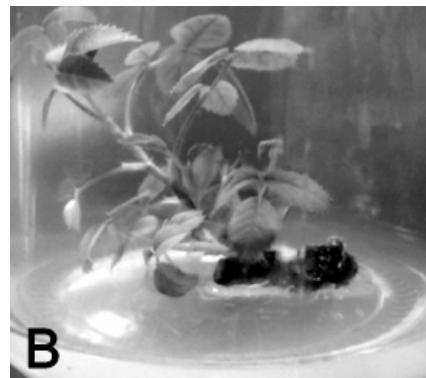
طول برگ (سانتی‌متر)	تعداد برگ	ضریب ازدیاد	رشد طولی (سانتی‌متر)	تیمار هورمونی (میلی‌گرم بر لیتر)	محیط کشت
۱/۷ d	۱۱/۱ b	۲/۹۵ c	۳/۱۵ c	BAP۵.Kin۱	
۱/۸۳ d	۷/۷۵ c	۲/۵ cd	۳/۸۸ b	BAP۵.Kin۱/۵	MS
۲/۰۰ cd	۶/۵۰ c	۲/۱۰ d	۳/۸۵ b	BAP۳.Kin۲	
۲/۲۴ ab	۸/۵ c	۲/۴ cd	۴/۱۲ b	BAP۵.Kin۱	
۲/۷۸ a	۱۴/۵ a	۴/۵ a	۴/۹۸ a	BAP۵.Kin۱/۵	QL
۲/۴۵ ab	۱۶/۱ a	۳/۷۵ b	۳/۸۱ b	BAP۳.Kin۲	

حروف مشابه در هر ستون بیانگر معنی دار نبودن اختلاف است.

شکل شماره ۱. A: پرآوری شاخه در محیط کشت QL حاوی ۵ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۰.۵ میلی‌گرم در لیتر Kin

B: پرآوری شاخه در محیط کشت MS حاوی ۰.۵ میلی‌گرم در لیتر BAP و ۵ میلی‌گرم در لیتر Kin

شکل شماره ۲. A: برگ‌زایی در محیط کشت QL حاوی ۵ میلی گرم در لیتر BAP و ۱/۵ میلی گرم در لیتر Kin. B: برگ‌زایی در محیط کشت MS حاوی ۵ میلی گرم در لیتر BAP و ۱/۵ میلی گرم در لیتر Kin.

بحث و نتیجه‌گیری

بالاتر از ۵/۸ میلی گرم در لیتر مقاوم‌اند (Damiano و همکاران، ۱۹۸۷). نتیجه Echeuerrigaray و Carelli (۲۰۰۲) که BAP در مقایسه با سایر هورمون‌های سیتوکینینی، همچون ۲ip و Kin موجب تحریک شاخه‌زایی بهتر می‌شود. Kumar و همکاران (۲۰۰۰) گزارش دادند که بهترین غلظت BAP برای ریزازدیادی گل محمدی، ۱/۲۵ میلی گرم در لیتر است. مطالعات انجام‌شده نشان می‌دهد که ریزازدیادی گل محمدی بیشتر بر محیط MS انجام شده و کشت روی محیط‌های کشت دیگر به ندرت انجام شده است. در این تحقیق، علاوه بر استفاده از محیط کشت MS، از محیط کشت QL نیز در ریزازدیادی گل محمدی استفاده شده است. نتایج این تحقیق نشان می‌دهد که استفاده از محیط کشت QL به همراه استفاده هم‌زمان از هورمون‌های سیتوکینینی BAP و Kin شاخه‌زایی گل محمدی را افزایش می‌دهد و شاخه‌های تشکیل شده شاداب-ترند و دیرتر زرد می‌شوند. Podwyszynka و

در این پژوهش، غلظت ۵ میلی گرم در لیتر BAP همراه با ۱/۵ میلی گرم در لیتر Kin، مناسب‌ترین محیط برای تکثیر گل محمدی در شیشه شناخته شد. Echeuerrigaray و Carelli (2002) نشان دادند که تعداد شاخه با افزودن غلظت BAP در محیط کشت افزایش می‌یابد که نتایج حاصل از این تحقیق را تأیید می‌کند. Echeuerrigaray و Carelli (2002) آن‌ها همچنین نشان دادند که اگرچه در غلظت ۵ میلی گرم در لیتر BAP میزان تکثیر شاخه افزایش یافت؛ طول گیاه به طور معنی‌داری کاهش یافت که با نتایج تحقیق ما مغایر بود. در این تحقیق، نه تنها در غلظت ۵ میلی گرم در لیتر طول گیاه کاهش نیافت؛ این غلظت از BAP موجب افزایش طول گیاه شد. Huetteman و preece (1999) اعلام کردند که ترکیب سیتوکینین‌های مختلف موجب بهبود تکثیر شاخه می‌شود. بعضی از گونه‌های رز به غلظت بالای BAP در محیط کشت مقاوم‌ترند؛ مثل برخی از رزهای پیوندی که در غلظت‌های

- Carins, T (2003). "Horticultural classification Schemes", In: Robertes A.V., Debener T. and Gudin S. (Eds.). Encyclopedia of Rosa Science. Elsevier Academic press 117-124.
- Damiano, C., Ruffoni, B., Costantino, C., Bregliano, R (1978). "In vitro propagation of seven rose cultivars" Annali dell Sperimentale Per la Floricoltura Italy 18: 43- 55.
- Hasegava, P. M (1980). "Factor affecting shoot and root initiation from culture rose shoot tip" Journal of American Society for Horticultural Science 115: 216- 220.
- Huetteman, C.A., Preece, J.E (1993). "Thidiazuron: A potent cytokinin for woody plant tissue culture" Plant Cell Tissue and Organ Culture 33: 105- 119.
- Jabbarzadeh, Z., Khush-Khui, M (2005). "Factor affecting tissue culture of damask rose (*Rosa damascena Mill.*)" Scientia Horticulturae. 105: 475- 482.
- Komova, K.M., Michailova, J (1994). "Study of in vitro Rooting of Kazanlak oil- bearing (*Rosa damascene Mill.*)" Journal of Essential Oil Research 6: 485-492.
- Kumar, A., Sood, A., Palni, L. M. S., Palni, U. T., Gupta, A. K (2000). "In vitro propagation of Bulgarian rose from selected mature bushes" Journal Medicinal and Aromatic Plant Sciences., 22: 593- 602.
- Olszewski (1995) نشان دادند که زرده‌شدن برگ و نکروزه شدن اندام‌های هوایی را می‌توان با دوباره‌کردن یون کلسیم کنترل کرد. با توجه به این که محیط کشت QL، میزان کلسیم بیشتری دارد، شاید دلیل سبزماندن برگ‌ها، وجود کلسیم در این محیط کشت باشد؛ بنابراین این محیط کشت، محیط مناسبی برای کشت گل محمدی توصیه می‌شود.
- ### منابع
- رضایی، م. ب، جایمند، ک، طبایی عقدایی، ر، برازنده، م. و مشکی زاده، س. (۱۳۸۲). بررسی اسانس گل محمدی (*Rosa damascena Mill*) مناطق مرکزی و شمال غربی کشور. فصلنامه پژوهشی تحقیقات گیاهان دارویی و معطر ایران، جلد ۱۹. شماره ۴. ۳۳۹-۳۴۶.
- قمیری زارع، ع. عصاره، م. قبانی، م. شهرزاد، ش. و مقانی، ب. (۱۳۸۵). کشت درون‌شیشه‌ای گل محمدی (*Rosa damascena Mill*) آذربایجان شرقی و غربی. فصلنامه پژوهشی تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتوعی و جنگلی ایران. جلد ۱۴. شماره ۳. ص ۱۶۲-۱۵۵.
- کافی، م. نیکبخت، ع. بابلار، م. و میرمعصومی، م. (۱۳۸۳). اثر تنظیم کننده‌های رشد گیاهی بر شاخص‌های رشدی گل محمدی در شرایط درون‌شیشه‌ای، مجله علوم و فنون باگبانی، جلد ۵. شماره ۳. ص ۱۶۶-۱۵۷.
- نراقی، ط. س. و ایزدپناه، م. (۱۳۷۹). تکثیر غیرجنسی صنوبر لرزان (*Populus tremula*) به روش کشت بافت. تحقیقات ژنتیک و اصلاح گیاهان مرتوعی و جنگلی ایران. شماره ۳. ۱۰۷-۸۷.
- Carelli, B. P., Echeverrigaray, S (2002). "An improvement system for the in vitro propagation of rose cultivar" Scientia Horticulture 92: 69- 74.

- Mahmood, N., Piacente, S., Pizza, C., Burke A. I., Hay A. J (1996). “The anti-HIV activity and mechanisms of action of pure compounds isolated from *Rosa damascene Mill.*” Biochemistry and Biophysics Research Communication 229 (1): 73-79.
- Podwyszynka, M., Olszewski, T (1995). “Influence of gelling agents on shoot multiplication and the uptake of macro elements by in vitro culture of rose” Scientia Horticulturae 64: 77-84.
- Smittinan, T (2001). “Flora of Thailand (in Thai)” (Thailand: Royal Forestry Department).